

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne avazujejo pisma brez podpisa.

Kopiji

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petit vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Nepotrebim, nepoklicanim in nepristojnim sodnikom!

(Dopis.)

Torkova „Edinost“ je objavila na prvem mestu neko izjavo Političnega društva „Edinost“ v Trstu, naperjeno proti našemu političnemu voditelju. Ker si lahko mislim, da dobi ta izjava, ki dela bolj čast nadutosti in netaktnosti, nego trezni moški premišljenosti, od našega političnega vodstva tak odgovor, kakor ga zasluži — namreč nobenega, menim, da bode domišljavosti te izjave in nje pisatelja najbolje zadoščeno, da ji odgovori priprost dopisnik z dežele, kakor je pisec teh vrstic. Ali grem še dalje in izjavljam veleslavnemu tržaškemu odboru že naprej, da si ne štejem v nikako čast odgovarjati na take izjave.

Čim dalje sem čital izjavo tržaške gospode, tem bolj mi je sililo v spomin vprašanje Prešernove nezakonske matere: „Kaj je pa tebe treba bilo?“ Da, zares! Od kedaj je pa odbor tržaškega političnega društva poklican, umešati se v zadeve goriškega deželnega zbora, postavljati se za sodnika o delovanju goriških poslancev ter deliti enim hvalo in drugim grajo!? In, ali je volil gospode v tem tržaškem odboru kak Gorican? ali ne sedijo v tem odboru vsi le kot Tržčanje? ali so bili izvoljeni, da bodo zastopali zadeve goriškega deželnega zbora? ali so jih volili volivci, ki pošiljajo svoje poslance v Gorico? To so vprašanja, katera so imeli gospodje odborniki kot zreli možje dobro premisliti, predno so poslali svojo famozno izjavo v svet. In če jih je tovariš dr. Gregorin nadlegoval s prošnjo, naj mu pritisnejo en „flajšterček“ na peroti, katere si je polomil na Goriškem, so ga imeli zavrniti: Gospod dohtar, mi se ne pojdemo zarad Vas smešit pred

javnost; krave bi se nam smejale, ako bi si hoteli lastiti oblast, katere nimamo. Ali smo Vas morda mi Tržčanje volili v goriški deželni zbor? Obrnite se torej na tiste, ki so Vas volili! Na Kras tecite beračit „zaupnice“ pri občinskih odborih. Ti edini Vam morejo nekoliko pokriti blamažo, katero ste si stekli na Goriškem.

Tako bi bili morali gospodje odborniki odgovoriti, tako bi bili prihranili blamažo sebi in bi je ne bili še povečali Gregorinu. Ali usojeno jim je bilo, da jih ta pametna misel ni srečala. ampak da so se še na drug način osmešili. V izjavi pišejo, da dobro poznajo velike zasluge, katere si je dr. Gregorin z dolgoletnim nesebičnim in požrtvovalnim delovanjem pridobil za slovenstvo v Trstu. No, no, kdo je pa to tajil? Kdo mu je te zasluge odrekal? Dr. Gregorčič ni v zadnji seji našega deželnega zbora o tržaških zaslugah dr. Gregorina niti besedice omenil. In v „Gorici“, ki je najvernejše ogledalo Gregorinovega političnega rogoviljenja po Goriškem, nisem jaz doslej čital najmanjše graje o delovanju Gregorinovem v Trstu. Nasprotno. Gospodje so gotovo pred nekimi meseci čitali v „Gorici“ članek: „Dvojno srce v Edinosti“ — in kar je „Edinost“, to je dr. Gregorin — v katerem se je primerjalo njiju delovanje v Trstu in na Goriškem tako-le: tam ljubezen, tu sovraštvo; tam rodoljubje, tu strankarstvo; tam pomirovanje, tu hujskanje itd. Kaj branijo torej gospodje, česar ni nikdo napadal? Gospodje so se vidno zaleteli — v odprta vrata. Hoteli so očitno natrositi občinstvu peska v oči. Ker niso mogli svojega slavospeva dr. Gregorinu opreti na njega delovanje na Goriškem, katero delovanje je doslej podobno le veliki ničli, a še slabše nego ničli; kajti to delovanje je prineslo goriškim Slovincem le nesrečo: prepir in razpor. . . . opirajo slavospev na tržaško delovanje, ki niti ne spada v to preporno zadevo. Ali je to lojalno?!

Gospodje niso pač menda še toli omejeni, da bi si upali proslavljati vzornost moža, ki deluje za mir in srečo v svoji hiši, a seje prepir in razdor v sosednji hiši? In vendar je jedro njih izjave takemu proslavljanju podobno kot jajce jajcu! Žatostna jim majka!! —

Zagrešili so pa še neko nerodnost. Izjava se glasi splošno na ime odbora tržaškega pol. društva. V odboru pa sedi tudi dr. Gregorin, torej je tudi med sodniki. Sodi potemtakem samega sebe, si izreka „spoštovanje in zaupanje“!!! To jo sicer dr. Gregorinu prav podobno, a lepo ni. In ostali odborniki, ki očitajo dr. Gregorčiču, da „je zaslepljen, od strankarske strasti“, so se dali sami zaslepti od strankarske strasti Gregorinove. Torej: Lečniki, lečite najprej sami sebe!

Prehajam k glavni točki te zadeve, k vprašanju namreč, ali je bil osnovan predlog dr. Gregorčiča v dež. zboru, naj verifikacijski odsek presoja, ali je dr. Gregorin vreden sedeti v goriškem deželnem zboru, 1. ker je z dokazano neresnico na shodu v Dutovljah — katere neresnice ni še dandanes preklical — razžalil naše deželne poslance, 2. ker si je dovolil za svojo izvolitev samoagitacijo, ki ne soglašja z zakonom o določilih v varstvo volilne svobode. Temu vprašanju si je tržaškega pol. društva odbor izognil, da je kar mimo šel, kakor da bi bilo to vprašanje za njih izjavo popolnoma irelevantno. In vendar se vsebina njih izjave in Gregorčičev predlog vzajemno izključujeta; če je eno resnično, drugo ni. Ako bi bili tržaški izjavaši postopali lojalno in bona fide, bi bili morali najprej ovreči utemeljevanje Gregorčičevega predloga. Tega niso storili, kakor ni storil še noben list, niti „Edinost“. Kakor pa tega niso storili, so pokazali, da jim ni za resnico, da hočejo temveč javno mnenje ohraniti v zmoti, da ima resnico za neresnico, pravico za krivico. To naj premislijo gospodje, položijo roko na prsi

in si odgovorijo na vprašanje: ali se tako vzgajajo dobri značaji v ljudstvu? Česar so se učeni gospodje tržaški zbal, hočem jaz, priprost dopisnik, preizkusiti.

O tem pa prihodnjič.

Zborovanje društva kršč. mislečega učiteljstva v Gorici.

(Konec.)

Dobijo se ljudje z mnenjem, da so učitelji nezadovoljne kreature ki nimajo dar nikdovolj plače. Res je, da je nimamo nikdar dovolj, to pa radi tega ne, ker se nam je nikdar dovolj dati noče. —

V naši deželni hiši je postalo nekako običajno, da se nam tekom vsakega veka enkrat zamašijo usta s par kronami poviška.

Čemu to umetno mašenje lukenj? Učiteljske plače naj se času in razmeram primerno uredijo in jaz jamčin, da neha na to takoj naše večno tarnanje o povišku.

Ali naj v dokaz, da smo premalo plačani, primerjam naše dohodke z prejemki drugih stanov? Sramota me obide, če to storim, ker potem moram priti po izreku, kakoršno delo, tako plačilo, do zaključka, da se naše delo postavlja še na nižje mesto, kot je n. pr. pometanje sob in raznašanje aktov.

Kolikokrat se je že pisalo, da dobrega učitelja ni nikdar mogoče dovolj plačati. Čas bi bilo, da bi se začelo tudi na te besede polagati kaj važnosti ker sama enaka priznanja malo hasnejo. —

Če res zasluži dober učitelj pošteno plačo, zakaj se mu je pa ne da, zakaj se mu jo trga? Določiti naj se učiteljem plača kakor jim pritiče v po-

Žane gre mem' Iblane.

(Poberki s potovanja.)

»Ko vzamem v roke grčav les, ne briši, sestrica, očes!«

Levstik.

Res, veliko neumnost sem naredil, ko sem zgoranja verza postavil na čelo svojemu potopisu! Pa naj bo! Saj je še Pilat rekel: Kar sem zapisal, sem zapisal. Grčavega lesa, okovane palice mi na potovanju ni bilo treba, ker smo šli večinoma le po železni cesti; in ako gre človek za en dan ali dva po svetu, pa tudi najboljši sestrici ni treba, da si radi tega oči briše, — ako ima sicer zdrave. No, v mojem slučaju se ni zgodilo ne prvo ne drugo:

Ni sestra za menoj jokala, ni grčavka me spremljala; le „maréla“ mi je pokazala, me iblanske megle čuvala...

S kratka: šel sem malo po svetu, da se otresem nekoliko prahu svoje delavnice in pogledam, kaj pravijo sem in tje zmetani znanci iz tistih let, ki se ne vrnejo več.

Kar je občudoval že marsikdo pred menoj, občudoval sem tudi jaz z nepritajeno nevoljo, namreč dosledno ten-

denco, s katero pačijo naši bratje Švabi imena krajev in postaj na slovenski zemlji. Med vso potjo me je v tem oziru najbolj potolažila baška dolina. Tu ne morejo Švabi krajevnim imenom do živega. Kaj naj počno n. pr. z imenom: Podmelc? Mislil sem in mislil, kako bi nemški Miha lahko to pošvabil in nazadnje mi je prišlo na misel originalno krajevno ime: „Bodenmeleck“. Krasno! Človek bi moral imeti precej slin na razpolago, da bito besedo izrekel. Za vlake bi imelo to ime to slabo posledico, da bi imeli od Podmelca dalje vedno zamudo. Kaj potem s postajo Grahovo? Morda: „Krachau“ ali „Erbsendorf“. Huda južna zopet: „Verfluchte Jause“. S Podbrdom bi bila zopet velika težava. Provizorično bi se moralo imenovati: „Unterbombardon“.

Nov svet se nam pa v tem oziru odpre, ko prisopiha hlapec iz Podbrda skozi predor na Kranjsko. Takoj nas tam pozdravi „Wocheiner Feinstritz“ — Neuming — Assling — pa še Peking — Tonking, — pa smo lepo v deželi Čing-Čang — na Kitajskem.

Na Jesenicah sva se z bratom Orlom, ki se mi je pridružil mej potjo, izkrcala ter si naročila pol litra anti-alkoholnega vina, katerega nama je na-

takar po nemški zaračunal na — 80 vinarjev. Hentaj — sva si mislila — „Iz Rajha pa do Trsta bo šmentran' draga cerenga!“

Ko premišlujem o draginji ter si izprašujem vest, ali sem je morda jaz kriv, pridrvi nenadoma iz restavracije čez peron debel potomec Hermana in Tusnelde gologlav, s prepelnimi usti jedi in z mrzlo klobaso v roki, katero je držal po konci kakor žezlo, češ: v tem znamenju se bo zidal most do Adrije!

Komaj sem se malo oddahnil od tega tolstega prizora, pojavi se še pri sosednji mizi drug prizor bolj romantičnega značaja. Tam stojita dva mlada človeka različnega spola; — ne vem, ali sta bila zaljubljena ali prismojena. Držala sta vsak svoj vrček piva v roki in se tako nesmrtno neumno gledala in take čenče čenčala, da sem — dasi nisem oboževatelj dolgovoznih nemških filozofov — vendar smatral to kot atentat na Kantov — „Postulat der reinen Vernunft“. Razmerje mej zaljubljenim Germančkom in njegovo boginjo je bilo pa tudi čudno: — On je segal Njej komaj do podpazuhe. Vrh tega je imel na sebi razne simptome secesije. Tako n. pr. je imel krajce klobuka popolnoma doli poklofučene, da sta gledala izpod krajcev samo brada in vrček.

Kadar je pa hotel pogledati svojemu idealu v vizir, je moral glavo tako kvišku dvigniti, kakor petelin, ko pije vodo. Najinljivejše pa je prišlo še-le nazadnje, namreč — slovo. Zadnji čas je že bil, da odide Germanček z vlakom proti Celovcu, in kaj se zgodi!? Kar naenkrat potegne iz vrčka požirek, ki je bil trikrat daljši nego on, odloži prazni vrček na mizo in se zakadi dvakrat v obraz svoji Dulcineji. Pri tem mu pa poklofučena šklefeta na tla pade; takoj jo pobere in zdvija na vlak. Tam maha še par sekund z obema rokama skozi okno, kakor plešoč derviš, nato ga pa odnese vlak proti — Rajhu. Dulcineja je še nekoliko časa nepremično stala na peronu, češ:

„Will sich Hektor ewig von mir scheiden?“

Kmalu je pa tudi ona izginila ne vem kam —

„Martha, Martha, du verschwan- [dest wie die Wurstim Sauerkraut,“ vzdihnil je brat Orel, ko je posrkal zadnjo kapljico dragega Štajerca iz kozarca. Jaz pa sem opomnil polglasno samega sebe:

„Žane, le naprej do Iblane! — Zadosť' maš t'gá Asslinga po 80 vinarjev!“

(Konec sledi.)

trebnih slučajih pa naj se uveljavljajo obstoječi zakoni in s tem tudi utesnitev prejemkov.

Dozdeva se mi, da sem se v kratkem dotaknil vseh neutemeljenih pomislekov in očitaj proti dostojni ureditvi našega finančnega razmerja in spregovoriti hočem sedaj par besed glede naše delegacije v deželnem zboru. —

Zadnja ureditev se je izvršila l. 1906. Mnogo tedaj nismo dobili, a nekaj vendar. Brezdvomno gre za to služba našemu dičnemu voditelju dr. Antonu Gregorčiču in zaslužnemu gospodu deželnemu odborniku Ivanu Berbuču, kakor tudi za učiteljski stan unetemu preč. gospodu Blaziju Grči. Žalibog, da moji kolegi niso ob tej priliki spoznali naklonjenosti teh gospodov napram nam in zavzeli na političnem polju sovražno stališče. Neumestno so kritikovali naš volilni red ter zlasti na našega voditelja klicali ogenj in žveplo. Pravili so, da je imel dr. Gregorčič v rokah vso moč in je bil od njega odvisen sprejem ali odklonitev volilnega reda. Da je bil tudi od dr. Gregorčiča odvisen sprejem od nosno odklonitev regulacije učiteljskih plač, tega seveda niso hoteli reči, če prav se je o tem zakonu sklepalo z istimi poslanci in pri istih okoliščinah. To jim seveda ni kazalo. Kako bi mogli potem trditi, da je dr. Gregorčič in z njim duhovščina proti učiteljstvu.

Sicer pa se nočem baviti danes s politikom, ker mi je govoriti o učiteljskih plačah in se moram držati predmeta.

Pribiti moram na tem mestu le še to, da ima pričakovati učiteljstvo izboljšanje svojega stanja le od poslancev S. L. S. in je vsako moledovanje pri drugih članih dež. zbora prazno slepomišljenje.

Pustimo kolege, naj poskusijo svojo srečo drugod. Mi pa se zatecimo k svojim poslancem. Morda doprinese tudi to zasedanje dokaz, kdo je pravi prijatelj učiteljstva, morda dr. Gregorčič s svojimi tovariši zopet pribori kos boljšega kruha nam in onim, ki iz dolžne nam hvaležnosti pravijo, da je naš nasprotnik.

Politični boj se bo vrnil še nadalje in S. L. S. bo morala smatrati večino učiteljev tudi za naprej kot sebi nasprotno, če tudi bi nam naši poslanci izposlovati še takšen povišek. Preveč poznam naše razmere, da bi drugače sodil. Vendar to ne sme vstvarjati pomislekov pri naših deželnih poslancih. Ne strankarski in politični oziri, ampak načelo pravičnosti ki veli dati vsakemu svoje, jih mora voditi pri tem vprašanju. Preveč malenkostne bi se pokazali, ko bi si postavili načelo: Učiteljem nič, ker so po večini proti nam. Naša stranka je dovolj močna, da vodi političen boj proti nasprotno mislečemu učiteljstvu, a ravno tako mora imeti dovolj poštenosti, da tudi učiteljstvu ne trže, kar v resnici zasluži.

Pustimo nasprotno mislečemu učiteljstvu nekaj veselja.

Pustimo jih, naj kritikujejo, saj nam to le koristi. Nikdar se ni bilo to učiteljstvo tako agilno na političnem polju, kakor v zadnjih dveh letih, in nikdar še ni bila naša stranka tako močna, kakor ravno v tem času. Jasno je tedaj, da nam delajo s svojim postopanjem najboljše reklamo, zakaj bi jim ne bili zato hvaležni.

Sicer pa, naj zavzame učiteljstvo v bodoče katero koli si bode stališče, to je za nas vse eno. Regulacija učiteljskih plač ne spada na politično torišče in se mora smatrati le kot socialno-kulturno-gospodarsko vprašanje. Iz tega vidika moramo motriti vprašanje učiteljskih plač in vsi drugi oziri morajo pri tem izostati.

Vsi somišljeniki S. L. S. morajo biti v tem edini, da se morajo izboljšati žalostne gmotne razmere našega učiteljstva, kajti le s tem pokaže S. L. S. svojo moralno veljavo s tem pokažemo našim nasprotnikom, da smo močni in

pravični ter nasilje nima mesta v naših vrstah.

Cenjeni zborovalci! Precej trd je boj, ki ga mora biti S. L. S. z mnogimi učitelji. Toda verujte mi, da je najboljše orožje proti njim — velikodušnost. To orožje jih poniža in jim izbije iz rok edini argument, ki ga vihtijo proti nam — da je učitelj sramotno plačan. Naši poslanci imajo sedaj moč in oni lahko izvedejo regulacijo potem pa z zanosom zakličejo učiteljstvu: — „Močni smo, a v svoji moči pravični.“

Nadejam se, da se poleg navzočih tovarišic in tovarišev strinja tudi častita duhovščina z mojimi besedami, zato predlagam da sprejmete cenjeni zborovalci sledečo resolucijo:

Duhovščina in učiteljstvo, zbrano na občnem zboru „Društva krščansko-mislečega učiteljstva“, pozivlja deželne poslance S. L. S., da še v tem zasedanju rešijo vprašanje glede odmere petletnin v naši deželi službujočemu učiteljstvu, v smislu vloge imenovanega društva vložene o priliki zadnjega zasedanja. Dalje pozivljajo zborovalci deželne poslance S. L. S., da izposljujejo do 1. januarja 1911 sprejem nove zakonske predloge, zadevajoče pravno razmerje učiteljstva, kakor tudi učiteljev veronauka, ki ga predloži dežel. zboru do konca tega leta ad hoc iz duhovnikov in učiteljev sestavljeni odsek.

Resolucija je bila sprejeta s splošnim odobravanjem

Tej točki je sledila volitev odbora. Izvoljeni so: predsednik J. Balič, podpredsednik A. Poberaj, tajnik L. Likar, blagajnik C. M. Vuga, odborniki J. Stanta, F. Kolenc, A. Rustja, Cej, Gulin.

Dnevni red je bil s tem izčrpan in zborovanje zaključeno.

Dopisi.

Iz Temnice. Minulo nedeljo smo ustanovili potrebno „Katoliško slovensko izobraževalno društvo“, katerega ustanovitev smo z radostjo pričakovali. Da je bilo potrebno, kaže dejstvo, da se je koj upisalo 60 članov. Razveselilo nas je tudi, da je naš ljubljani domačin in deželni poslanec g. dr. Hinko Štepančič priskočil ustanovitvi društva na pomoč z znatnim denarnim prispevkom 50 K, za kar se mu iz srca zahvaljujemo in mu kličemo: Bog ga živi!

Rošinj. — (Dobro informirana „Edinost“) V „Edinost“ z dne 12. t. m. prinaša iz Rošinja dopis, v katerem naznanja svojim backom, da je pri občinskih volitvah pri nas na vsej črti zmagala narodno-napredna stranka. Res je pa, da so se vršile pri nas minole dni občinske volitve, a pri njih ni zmagala narodno-napredna stranka, ampak zmagala je S. L. S., kajti velika večina izvoljenih starešin so somišljeniki S. L. S.

Iz Bovca. — Grozna nesreča — Dne 29. sept. zvečer vračal se je iz bovškega semnja sv. Mihaela na dom v Bavšico obče znani in spoštovan Ivan Mlekuž p. d. pri Matiju h. št. 4., toda žena in otroci so ga zastoj doma pričakovali. Nesrečo sluteči, šli so mu domači in sosedje naproti, a vse iskanje in klicanje bilo je zaman. V obče se je mislilo, da je padel iz pota nad Ključami v strašen prepad Koritnice. V njega rešitev delalo se je z hvalevredno požrtvovalnostjo in vstrajnostjo. Iskali so ga približno štiri dni t. j. od večera do noči 29. sept. do 3. okt.; med pogumnimi, koji so se spuščali na vrh, navezani v 83 m globok prepad, so bili: Anton Zdravljica, ki si je pri tem roko zgabil, kleparski mojster Anton Durjava, visokošolec g. Bratina in realec Ad. Mlekuž. Toda vse iskanje zastoj. Pač bridki trenutki za ljubečo ženo in njene štiri še nepreskrbljene otroke, od kojih ima najmlajši komaj 7 let!

Vže se je splošno mislilo, da je ponesrečenca zanesla voda v tunel pod Ključami, v kojega radi prevelike nizkosti, ni priti lahko brez nevarnosti še

bolj drznemu človeku, in tolažili so se s tem, da prinese ob bodočej plohi narasla Koritnica truplo na dan. Kar je došla pret. petek, t. j. 7. t. m. novica, da je vojak iz Ključ našel ob bregu Koritnice, toda za približno 1 km višje od imenovanega propada, palico in nahrbtnik, od kojih se je konstatiralo, da so lastnina ponesrečenca. Začne se novo iskanje in v petek proti večeru dobil je pokojnika ležečega v Koritnici g. visokošolec Bratina.

Drugi dan zgodaj šla je ekspedicija iz Bovca na ono mesto, katera je ponesrečenega pokojnika spravila iz vode na cesto in potem v tukajšnjo mrtvašnico.

Pogreb je bil 9. t. m. po vel. sv. maši — ljudstva iz Bovca in cele župnije vse polno; sočutje z udovo in otroci — sirotam splošno.

Z Vipavskega. Sedaj se vrši po Vipavskem kanonična vizitacija. Povsod sprejema ljudstvo prevzišenega knez nadškofa nad vse slovesno. Prevzišenega ljudstvo spoštuje, ljubi in mu je udano. Nauki liberalcev nimajo še mnogo sadov in upamo, da jih tudi ne bodo imeli tako hitro, pa če se liberalno učiteljstvo še tako postavi nasproti veri, cerkvi in duhovščini. Naše pošteno in verno ljudstvo bo šlo preko brezverskih glav naprej k cilju, katerega ima vera krščanska. Znamenja so dobra in do sedaj nas niso še varala. Upajmo, da nas v prihodnje tudi ne bodo.

Bendima se je začela. Grozdja malo, a kar ga je, je dobro. Ponekod ga je še ne polovica od lani, ponekod ga je nekaj več. Vino bo dobro in tudi — drago. Mošt se bo težko dobil pod 36 K hektoliter. Kaka razlika od lani. Lani se ga je dobilo še po 12 K hektoliter. Vinski kupci, pridite zgodaj, ker obeta se, da bo vino šlo s cenami vedno navzgor.

Politični pregled.

Zasedanje delegacij.

V sredo ob 6. uri zvečer so imele delegacije svojo prvo sejo. Predsednikom avstrijske delegacije je bil izvoljen prof. Glombinski in sicer soglasno, podpredsednikom pa dr. Baernreither. Ogrska delegacija je izvolila predsednikom delegacije delegata Langa, podpredsednikom pa grofa Avgusta Zichy-ja. Potem so se izvolili razni odseki.

Minister za vnanje stvari grof Aehrenthal je nato predložil „rdečo knjigo“, vsebujočo 201 akt, ki so se izdali v času med 3. oktobrom 1908 do 28. maja 1909, tičoč se aneksije Bosne in Hercegovine ter posledic, ki jih je imela aneksija.

V četrtek je bila slavnostna otvoritev delegacij s prestolnim govorom. Cesar je v prestolnem govoru omenil aneksijo Bosne in Hercegovine ter izrazil svoje zadoščenje nad tem, da ni prišlo zaradi tega do resnega konflikta. Omenil je še, da je razmerje med zveznimi državami pristrčno ter povdarjal potrebo, da se za mirni politični razvoj dovolijo armadi potrebna sredstva.

Po prestolnem govoru ni bilo kot običajno cercla. Cesar je le nagovoril predsednika Glombinskega in podpredsednika Baernreitherja.

Delegacijam predloženi sklepní računi za l. 1907, navajajo sledeče številke: za l. 1907 je bilo skupno dovoljenih 580,340.347 K; temu nasprotno se je v resnici potrošilo 433,529.713 K. Glasom poslovanja za l. 1908 se pokazuje koncem leta 1908 v ordinariju prekoračenje kredita v znesku 73,699.944 K, v extraordinariju ostanek kredita 105,776.087 K, skupno torej kreditnega ostanka 32,076.092 K. V proračunu ministerstva za vnanje stvari je večja svota v znesku 102.637 K, vsled ustanovitve odposlanstva v Sofiji, zahtevke 23.600 K za popolni c. in kr. konzulat v Sofiji; znesek 28.000 K za namestitev komercialnega ravnatelja pri poslanstvu

v Carigradu, kredit 47.000 K za spreminitev honorarnega konzulata v Bremenju v efektivni generalni konzulat.

Proračun predložen 12. t. m. delegacijam, pokazuje skupnih izdatkov in dohodkov za leto 1910: skupne čiste potrebščine znašajo 423,459.600 K, od teh odpade za ministerstvo za vnanje stvari 15,185.921 K, (1,519.337 K več kot lansko leto), na vojsko odpade skupno 336,570.667 (11,725.522 K več kot lansko leto) in sicer redna čista potrebščina 326,497.077 K (14,018.662 K več kot lani) izredna potrebščina 10,073.590 K (2,293.140 K več kot lani); za vojno mornarico odpade čistih 60,912.110 K (1,925.100 K več kot lani), izredna potrebščina 5,844.800 K (1,394.250 K več kot lani). Po odbitih 160,911.229 K preliniranih od preostanka carin ostane še nepokrita kvota 262,547.671 K, od teh odpade na Avstrijo 166,980.319 K (+ 4,481.321 K), na Ogrsko 95,567.352 K (+ 2,564.781 K). Čista potrebščina za vojsko v Bosni in Hercegovini znaša 8,364.350 K (plus 317.350 K). Skupni stroški za Bosno in Hercegovino so proračunjeni na 74,251.960 K. Lastni dohodki so proračunjeni na 74,376.407 K, potemtakem se pokazuje prebitok 124.449 K.

Proračun vojne mornarice pokazuje pri naslovu: nadomestek nove gradnje flote, torej za pomnožitev in oboroženje, kakor lansko leto, 20 mil.

V proračunu vojne mornarice je predlagano kakor nadaljevanje leta 1902 zapričetega zvišanja mirovnega prezenčnega stanja moštva, za 1910 pomnožitev 850 mož. Dve predlogi vojnega ministerstva prosijo, da se dovoli znesek 180 mil. ozir. 54 mil. kakor izredno potrebščino za deloma že izvedene deloma v izvedbi nahajajoče se izredne vojaške odredbe. Negotovi politični položaj v zadnjih mesecih leta 1908 in pričetkom leta 1909 je prisilil vojno upravo ozir. upravo vojne mornarice, da sta z dovoljenjem obeh vlad ukrenili več odredb za varstvo obmorskega ozemlja in pripravnost flote.

Prihodnja seja bode v torek, dne 18. oktobra t. l.

Protest sv. Stolice.

Sklicana je kongregacija za vnanje cerkvene stvari, da se posvetuje o položaju na Portugalskem in na Španskem. Papež bo javno protestiral proti izgonu redov iz Portugalske in je ukazal nuncijsko v Lizboni, da nemudoma odpotuje.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravništvu: Franc Kodrič, kurat na Trnovem 10 K, ravno tako za „Sirotišče“ in za „Alojzijevišče“.

Domače in razne vesti.

Župnikom v Solkanu je prezentiran preč. g. župnik v Čepovanu Jakob Rejc. —

Župnijski izpit sta delala in ga tudi napravila te dni preč. gg. Frančišek Lavrenčič, vikar v Sovodnjah in Bogomil Nemeč, župnijski upravitelj v Zgoniku. Čestitamo!

Odlikovanje. — Ravnatelj moškega učiteljskega v Kastvu Fran Frankovič je dobil povodom svojega umirovljenja naslov vladnega svetnika.

Ravnateljem državne gimnazije v Trstu je imenovan profesor Terezijanske akademije na Dunaju Josip Hickl.

Nenadna smrt. — V Trstu je na državnem kolodvoru zadela kap slovenskega industrijca g. Fran Dollenz, med tem ko je čakal na vlak. Bil je takoj mrtev.

G. Fran Dollenz je bil 56 let star ter v Trstu dobro znana oseba. Bil je več let poprej mestni svetovalec ter zastopal Slovence iz skupine Rojan-Barkovlje. Pokojnik je bil blaga duša ter zapušča mnogobrojno dužino. N. p. v ml.

Ali so ji argomentl pošli — „Edinosti“ namreč? O ne, v njenem leksikonu ni argumentov za nas. Ona ima za nas le kamen (v podobi laži), tega vrže, pa utakne roko v žep. Zdej ji je menda tudi tega zmanjkalo, ker se mora zatekati v laške in nemške liste.

V četrtek je sedla v naročje tukajšnjemu laškemu „Gazzettinu“. Vidi se, da ni izbirčna v svoji ljubezni; kajti užitka nahaja na fantu, katerega podijo goriške tiskarne od praga do praga. Nazorov enega „Gazzettina“ ne upošteva v Gorici noben pameten človek, razen morda edinega Gabrščeka, ali še ta ga je vrgel ne dolgo tega iz svoje tiskarne, če tudi se sicer cede Gabrščeku sline po laških trgovcih, da jih vabi celo v laških okrožnicah v svojo tiskarno. Ali se čuti torej „Edinost“ tako osamljeno v boju proti nam, da odstopa mnenju enega „Gazzettina“ kar celo kolono, ko tako rada toži, kako zelo ji prostor primanjkuje? Moti se zelo, na tega čuka ne vjame v Gorici senic. Nam ni prav nič na tem, kako sodi en „Gazzettino“ o našem političnem delovanju. Sredstev bi imeli tudi mi, da bi si pridobili njegove simpatije, kakor jih je porabljalo liberalno vodstvo, da je čitalo v „Gazzettinu“ slavospeve na svoja društva in svojo politiko. Za take umetne in s posebnim sredstvom pridobljene simpatije mi ne maramo; prepuščamo jih radi „Edinosti“ in nje šefu dr. Gregorinu. Nam imponirajo simpatije, katere nam rodi delo za narod.

Ni častno za staro „Edinost“, da razobeša svojim čitateljem na veliki zvon neznanje politične polupretoklosti, s katerim neznanjem briljira mladi, neizkušeni „Gazzettino“. Iz tega ponatiskuje „Edinost“ najprej to-le: „Takega načina postopanja (izključenje Gabrščeka) nismo še doživeli v nobenem zakonodajnem zastopu, odkar obstoji parlamentarizem. Ta drastični način, kakor se je hotel tu nekdo iznebiti svojega nasprotnika, je ustvari! uprav grozen in najnevarnejši precedens, kajti na ta način bi se mogla vsaka večina kar iznebiti vseh njih, ki niso njenih nazorov in njenih idej. . . .“

Glejte, pred tem modrovanjem, ki je le ena sama velika laž, kleči tržaška velika hinavka in jo moli kot božanstvo, če tudi sama ve, da je laž. „Edinost“ ve, da je bil v predpredzadnji dobi v prav tem (našem) deželnem zboru (če prav pravilno izvoljen in brez protesta) izključen naš poslanec g. E. Kl. z glasovi laških in slovenskih liberalcev; „Edinost“ ve, da je ta usoda zadela tudi tržaškega slovenskega poslanca, pokojnega Nabrogoja; „Edinost“ ve, da so bili

taki slučaji tudi v Istri. Vse to ve, ali z brezobraznostjo kakor propale vlačuge ponatiskuje to laž in blebetanje o „groznem in najnevarnejem precedens-u“. In vendar so bili prejšnji izključenci možje v čast parlamentarizmu, dočim bi bil izključen Gabršček v zbornici parlamentarizem ubijal. In za tega se je c. kr. vlada zavzela, za one ne, zagovarjajoča se, da nima pravice, kar je sicer res. Ali takrat ni rabila slovenskih zaupnikov, kakor sta ji zdaj o. kr. Gregorin-Gabršček!

„Edinost“ je poklicala na pomoč tudi znani ultra-nemški list, graško „Tagespost-o“, to je list, kateremu je „Edinost“ sama že ponovno dajala izpričevalo, da najbolj (med nemškimi listi) sovraži nas Slovence. S tem je indirektno izjavila, da je brez dvoma za Slovence dobro, kar „Tagespost“ na Slovencih graja. In ker se poteguje za Gabrščeka, bi morala „Edinost“ dosledno priznati, da ne more biti to dobro za Slovence, kar v resnici ni. Ona trdi zdaj narobe in sama sebi oporeka. „Edinost“ vrhu tega vedno svari tržaške Lahe pred Nemci, zdaj pa nam nazore istih Nemcev o naših razmerah priporoča. Kako naj si to tolmačimo? Nič drugače, nego da ste se: „Edinost“ in „Tagespost“ našle pri vladi.

Društvo „Edinost“ v Trstu je dalo g. dr. Gregorinu zaupnico, češ, da je bil žaljen, ker se mu je v deželnem zboru goriškem očitalo, da ni vreden sedeti med deželnimi poslanci.

Na to odgovarjamo sledeče: 1.) Politično društvo bi se moralo najprej prepričati, jeli res, kar se v tem oziru pripoveduje, ali ne.

Vsem onim, ki so bili v zbornici, ni o takem očitaniu nič znano. Z ozirom na dejstva, katera je g. dr. Gregorčič navedel, je rekel, naj verificijski odsek določi, ali je poslanec, ki je na shodu v Dutovljah svoje slovenske tovariše na nečuden način žalil in proti svojemu protikandidatu Babiču tako ne-loyalno postopal, vreden, da sedi med deželnimi poslanci ali ne. To je pa vendar vse kaj drugega nego je temelj, na kateri se je društvo „Edinost“ postavilo povodom svoje zaupnice.

2.) Društvo naj bi bilo raje preiskovalo, jeli dr. Gregorin primerjal poslance S. L. S. s fakanapi, ali ne. In jim ni s tem zabrusil v obraz nečuvno psovko, da so največji tepci, ki ne znajo niti do treh šteti? Isto tako bi bila dolžnost navedenega društva strogo preiskati, ali je izjava dr. Gregorina proti kandidatu Babiču tik pred volitvijo sposobna uplivati na volilce ali na del volilcev, da niso šli volit, ali

da niso volili v določenem zmislu. In je-li tako postopanje honetno? ni kaznivo po § 6. zakona o volilni svobodi s zaporom od 6 dni do 1 meseca?

3.) Je-li v čast tržaškim Slovincem in kraškimi volilcem dr. Gregorina, če se ta vede v zbornici kot besen, če hujska že itak koleričnega A. Gabrščeka, naj govori dalje, tudi če mu je glavav vzela besedo; če vpije med govorom kot divjak: „Škandal, škandal!“ — če bije po mizi, da tintniki v zrak odletavajo; če imenuje glasno 80-letnega glavarja „gluheca“ in če mora mirno vtakniti v žep očitane od italijanske stranke, da spada tako postopanje v beznico, ne pa v zbornico?

O tem naj bi se bili modri odborniki društva „Edinost“ razgovarjali in o tem sklepali, to bi bilo bolj umestno nego zgražati se nad dejanji, ki se niso godila.

Strahovlada A. Gabrščeka se bliža koncu, a izvestno je, da pride tudi strahovlada tržaškega društva in lista „Edinost“ v kratkem do zasluženega plačila.

Kako so resnicoljubni. — Neko kranjsko napredno zmašilo, ki sliši na ime „Slovenski Dom“, je priobčilo debelo tiskano laž, da so naši poslanci v deželnem zboru goriškem vrgli iz deželnega zbora vseh pet naprednih poslancev. Ne rečemo nič drugega kakor le to: laž, laž in zopet laž je liberalno orožje proti nam!

Nemci na državnem kolodvoru v Gorici se množe kakor gobe po dežju. Predzadnjič smo sporočili, da je nek nemški asistent sprejel v službo hkratu kar 5 nemških delavcev, seveda ko je poprej odslovil pet Slovencev. O nameščanju Nemcev na državnem kolodvoru v Gorici je bilo govora tudi na shodu za ljudsko štetje v „Centralu“. Govornik veleč. g. dr. A. Pavlica je po vrednosti ožigosal tako početje ter dejal med drugim, da morajo naši domači ljudje s trebuhom za kruhom po svetu, medtem ko se v Gorico kličejo v službe Nemci s Štajerskega in s Koroškega. To je škandal, katerega se mora odpraviti. Sprejeta je bila tudi tozadevna resolucija. Kaj bi rekli Nemci, ako bi se n. pr. hkratu odslovilo od službe na graškem kolodvoru pet Nemcev in bi se namestilo pet Slovencev. Demonstracije po mestu bi bile, govora bi bilo v mestnem svetu, v deželnem in državnem zboru. Pretresalo bi ozračje cele Avstrije. Mi pa naj mirno utaknemo v žep tako zapostavljanje našega delavstva? Tudi Lahi so s takim postopanjem prizadeti. Tudi oni bi se morali zganiti.

Saj odjedajo kruh Nemci v Gorici Slovincem in Lahom! Recimo enkrat krepko skupno: Gorica je naša! Naši ljudje naj delajo, naj živijo v njej! K nam privandranih tujcev, ki pospešujejo bedo našega ljudstva s tem, da nam odjedajo izpred ust bel kruh, ne maramo! Preč ž njimi! Prvi so domačini, potem se le pridejo tujci!

Prijateljski sestanek obrtnikov in trgovcev se bo vršil danes ob 8 in pol zvečer v gostilni Petra Biteznika v hiši grofa Coroninija.

Odprti lekarni. — Od 9. do 16. t. m. bodeta opravljali ponočno službo lekarni: Cristofoletti-Kürner.

Tihotapstvo v velikem obsegu so zasačili v Červinjanu. Kompromitiranih je mnogo uglednih oseb v Červinjanu ter več velikih tvrdk z jestvinami v Gorici.

Neprevidnost s puško. — 31 letni Anton Čehovin iz Gabrij pri Ajdovščini je hotel nabasiti puško ter bil pri tem tako nepreviden, da se je puška sprožila ter mu je šel strel v desno stegno. Čehovin se je podal v tržaško bolnišnico.

Veteranska slavnost pri Barki. Jutri, kakor že naznanjeno, se odkrije na soškem mostu pri Barki spominska plošča v spomin civilnim in vojaškim osebam, ki so utonile v Soči 1. 1846. Ob 10. uri bo slovesna sv. maša v podgorski cerkvi, potem pred cerkvijo govori: slovenski, nemški in italijanski. Po govorih se uredi sprevod, ki bo šel skozi Podgoro do soškega mosta na lice mesta, kjer stoji spominska plošča. Plošča se bo blagoslovila in oddala v varstvo podgorskemu županstvu. Slavnosti se udeležijo veterani z Goriško-Gradišanske, vojaški in civilni zastopniki in druge odlične osebe. Svirala bo vojaška godba. Slavnost se bo vršila ob vsakem vremenu. —

Prebivalstvo Trsta. — Po cenitvi tržaškega statističnega urada ima Trst sedaj 223.521 prebivalcev.

Pomnožitev orožništva. Domo-bransko ministerstvo namerava pomnožiti orožništvo, posebno pa v južnih krajih države. To bode zopet občutno breme za dežele, ker morajo skrbeti za stanovanja orožnikom. Zaraditega so izdelale razne dežele zakonske načrte, da bi se dežele razbremenile v tem pogledu. Tudi deželni zbor goriški je vsprejel pri zadnji seji resolucijo, v kateri se zahteva, da nosi država vse one stroške, ki nastanejo vsled nastanitve orožništva in vojaštva.

Poslanec Pergelt umrl. Po šesttedenski boleznici je umrl v ponedeljek

Manufakturna trgovina

Teod. Hribar

V GORICI.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO
— edino pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek. —

v korist
obmejnim slovincem.

na Dunaju poslanec dr. Pergelt, star 58 let.

Razgnani shod Ferrerovih častilcev v Pragi. V četrtek so hoteli v Pragi proslavljati obletnico Ferrerove smrti. Bili so seveda to anarhisti. Policija pa je shod s silo razgnala ter zaprla pri ti priliki šest oseb.

Pravoslavni škof Jovič v Kotoru, ki je moral nedavno na svoj sedež resignirati, se je dne 12. t. m. ustrelil. Vzrok so slabe gmotne razmere.

Splošni štrajk na francoskih železnicah. V septembru so imeli francoski železničarji v Parizu zborovanje, v katerem so hoteli skleniti, da bodo štrajkali, ako se ne ugotovi njih zahtevam glede plač. Ker se pa takrat ni prišlo v tem ozirju do sporazumljenja, je stvar navidezno zaspala.

V torek po noči so pa kar nakrat na severni železnici začeli štrajkati. Ta štrajk je nastal tako nepričakovano in v takem obsegu, da so bile vse poznejše odredbe v pomirjenju duhov pre-slabe. Na progi se nahajajoči vlaki so ostali brez železniškega osobja in potovalci so se morali pomagati kakor so znali. Sicer so pri nekem vlakcu pre-tepli strojevodjo in kurjača, a ona dva sta že poprej stroj tako pokvarila, da se z njim ni moglo voziti. Na raznih štacijah je stalo po več za odhod pripravljenih vlakov; osobja, ki bi imelo izvršiti promet, pa le ni bilo.

Tudi promet z inozemstvom je jako trpel vsled tega. Razni direktni vlaki kakor v Nemčijo in na Belgijsko so morali izostati. Štrajkujoči železničarji pa niso pustili delati onim, ki so hoteli vzdržati promet. Telefonske in brzovjavne kakor tudi žice za signale so porezali, tako da je bil vsak promet nemogoč.

Pošto prevažajo z avtomobili. V Parizu na borzi je vsled izostanja do-voza živila cena živilom občutno poskočila. Če traja ta štrajk še nekaj časa, bode draginja v Parizu splošna. Vlada je sicer žugala, da skliče štrajkujoče pod orožje, da potem kot vojaki mo-rajajo izvrševati železnično službo, ali tudi to ni pomagalo.

Štrajk se je v poslednjih dneh raz-širil še čez druge železnice.

Policija nastopa z vso energijo in je tudi glavne voditelje štrajka aretirala in sicer v uredništvu lista „Humanité“. 300 policijskih agentov je obklopi-lo poslopje, v katerem se nahaja uredništvo, ter nepričakovano so vdrli v prostore lista, kjer so bili voditelji štrajka ravno zbrani, ki so jih potem aretirali. Vse aretirance postavijo pred porotnike.

Vaše zdravilje

dosežete. Vaša slabost in bolečine izginejo. Vaše oči, živci, mišice, kite se ojačije. Vaše spanje postane zdravo, Vaša dobra počtnost se zopet vrne, ako vporabljate pristni Feller-jev fluid s z. „Elsafluid“. Dvanajstletna za poskušnjo 5 kron franko. Izdeluje le lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsatrg 264 (Hrvatstvo).

Priporočamo našim gospodinjam **pravi FRANKOV:**
kavni pridatek z tovarniško znamko :kavni mlinček:
iz zagrebške tovarne.

al saga II. Y 1161, 12:9 II. V.

120.000 kron deficita ima istrska deželna razstava. Lahki so razpisali v svrhu pokritja deficita loterijo.

10.000 viržink izginito. Med po-stajama Ala in Bolcanom je izginil iz plombiranega železniškega voza 66 kg težki zaboj, vsebujoč 10.000 viržink. Zaboj je bil gotovo ukraden. Škode je nad 1000 K.

Izboljšanja vojakom. Leta 1910 in leta 1911 hoče vojna uprava zvišati zajtrk za 2 h dnevno, kakor tudi dnino. Prostakom se zviša dnina za 4 h dnevno in bo znašala 16 h, poddesetnikom za 4 h in bo znašala 24 h, desetnikom za 6 h in bo znašala 36 h, četovodjem za 8 h in bo znašala 48 h, narednikom, ki službujejo prostovoljno čez navadno službeno dobo, za 20 h na 90 h ter praporščakom za 20 h na 90 h. Zviša se tudi dnina invalidom.

Velik požar v Berlinu. Vsled eksplozije plina je nastal v neki veliki trgovini s platnom v Berlinu velik požar, ki se je z tako hitrostjo razširil, da se nekatere osebe niso mogle rešiti. Iz razvalin so potegnili dve osebi mrtvi. Več oseb je težje ali lažje ranjenih.

Skoci okno ste vrgli denar, če ste kupili perje za postelje ali cele postelje, ako se niste obrnili na pravo tvrdko. — Ravno pri kupovanju posteljnih peres se mora biti previdno in se mora samo na prve tvrdke v tej stroki obrniti; priporočamo za to dobro znano tvrdko S. Benisch v Deschenitzu, št. 743, Češko, ki skuša z reelno in ceno postrežbo vsakega kupca popolnoma zadovoljiti. (Glej oglas.)

Nečemo bolečin v glavi, v križu, na zobeh, trganja, bodenja, revmatičnih bolečin hrbta in mišic. Vporabljammo Feller-jev fluid z znamko „Elsafluid“. Poskušna dvanajstletna le 5 K franko. Feller-jeve rabarberjeve stol pospeš-juče kroglice ojačijo želodec, pospeš-jujejo prebavo, pospešuje tek, olajšajo krče in odpravijo zapiranje. 6 zabojčkov franko 4 K. Dobiva se pri E. V. Feller v Stubici, Elsa trg št. 264 (Hrvatstvo.)

NAZNANILO.

Vljudno opozarjam na svojo **prvo in edino**
pisarno za spisovanje izvensodnih vlog in pisem
posebno v **vseh davčnih in pristojbinskih zadevah**

kakor: napovedi, prošnje, pritožbe in rekurze. Dajem nasvete in informacije, zračunam in preskrbim kolekovanje knjig za trgovce in obrtnike itd. — Reševanje hitro in točno. — Prezvamem tudi zavarovalna, ter razna druga zastopstva in oskrbovanje hiš. — Pisarna se nahaja: **V Gorici, ulica Mattioli št. 13** v pritličju (blizu senskega trga) in posluje: Ob delavnikih od 8—1 opoldne in od 2—5 popoldne, o nedeljah in praznikih od 9—11 dopoldne. — Priporočam se, z odličnim spoštovanjem

RUD. SIGL,
c. kr. davkar v p.

Vsi specialisti za gojenje lepote

so istega mnenja, da je namreč jednostavna skrivnost za doseg lepe kože: **Čiščenje in snaženje znojnic.** S par kapljicami „EAU DE FLORENCE“, ki se jo primeša vodi za umiti ali kopelji, se znojnice otvorijo in popolnoma očistijo. Rezultat je čista, mehka in zdrava koža. Nezdrava koža na licu je nevšeča posledica zaprtih znojnic. Uporablajte „EAU DE FLORENCE“ in zahtevajte pri nakupu originalno znamko „Corsini“ (modra-rdeča-zlata etiketa), ki jamči za veliko prednost te toaletne vode. Reelna trgovina respektira voljo odjemalcev.

CENA: 1 mala steklenica 1-30 K, 1 večja steklenica 2-50 K, dvojnata steklenica 5 K. Dobiva se v to spadajočih prodajalnah. The Corsini Perfumery Company & Co., Barden & Co. Wien, Stumpergasse št. 47.

Rojaki! podpirajte
slov. šolstvo
= v Gorici! =

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori
na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z **opeko**, ima ve-liko zalogo vsakovrstnega trde-ga in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohiš-tva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Najboljša češka tvrdka. — Perje za postelje po zelo nizkih cenah.

Sivo perje, skubeno 1 kg 2 K, boljše vrsta 2 K 40 v, polu belo 2 K 80 v, belo 4 K, belo puh 5 K 10 v; 1 kg najfinejše snežno-belo, skubeno 6 K 40 v, 8 K; 1 kg puh-perje, sivo 6 K, 7 K; belo fino 10 K; najfinejše iz prsnega perja 12 K. Pošilja se 5 kg poštnine prosto.

Posteljna oprava iz gostega, rdečega, višnjevega belega ali rumenkastega nemkinga, 1 pernica dolga 180 cm, široka 120 cm ter 2 blazine za podglavo vsaka 80 cm dolga, 60 cm široka napolnjena z novim, sivim, trpežnim perjem 16 K; s polpuhom 20 K, s puhom 24 K. Posamezne pernice 10 K, 12 K, 16 K; bla-zine za podglavo 90 cm dolge, 70 cm široke 4 K 50 v, 5 K 20 v, 5 K 70 v. Spodnje per-nice iz močnega čestanega platna, 180 cm dolge, 116 cm široke, 12 K 80 v, 14 K 80 v. Razpo-šilja se proti povzetju in sicer od 12 K višje poštnine prosto. Za neugajajoče blago se vrne denar. Cenike zastoj in poštnine prosto.

S. Benisch v Deschenitzu, št. 743, Češko, (Böhmerwald).

Telegram! Telegram! Telegram!

Otvoritev
BAZAR-JA IMPORIO

RASTELJ 10 -- GORICA -- RAŠTELJ 10.

Galanterijsko blago in igrače, stekleni, porcelanasti in emajlirani predmeti, hišna in kuhinjska oprava, luksuriozno, šaljivo in dekorativno blago, toaletni, usnjati in pred-meti za potovanje.

6 stalnih cen: 54 vin., K 1, 2, 3, 4, 5.

Ogleda si vse to lahko vsakdo, ne da bi bil prisiljen kaj kupiti.

S spoštovanjem **JOSIP SPIEGL jun.**

FRANC PODBERŠIČ
avtorizovan kamnoseški mojster,
Gorica — Tržaška cesta št. 10. — Gorica

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.
v zalogi ima razne kameniške plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.